

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.6.2008
KOM(2008) 379 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Årsberetning 2008 om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik og gennemførelsen af bistand til tredjelande i 2007

{SEK(2008)2062}

(forelagt af Kommissionen)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Årsberetning 2008 om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik og gennemførelsen af bistand til tredjelande i 2007

EU har yderligere konsolideret sin status som den førende donor på verdensplan, idet det yder 60 % af den samlede offentlige udviklingsbistand. I 2007 forbedrede Kommissionen drastisk sin bistandseffektivitet efter de væsentlige nyskabelser i politik og procedurer, der var indført i de to foregående år: vedtagelse af den europæiske udviklingskonsensus i december 2005, en europæisk konsensus om humanitær bistand i december 2007 og reform af instrumenterne i programmerne for ekstern bistand.

En sammenhængende politik

I den første rapport om en sammenhængende udviklingspolitik (september) understreges samspillet og komplementariteten mellem udviklingspolitik og tolv andre EU-politikker af betydning for udviklingslandene. Handel ses nu som et nøgleelement i enhver sammenhængende udviklingsstrategi. På denne baggrund har udviklingslandene generelt god adgang til EU-markedet. På landbrugsområdet er der sket betydelige fremskridt med eksportsubsidier, som er blevet drastisk reduceret ved en serie reformer af den fælles landbrugspolitik. En ny generation af fiskeriaftaler fokuserer mere på at støtte partnerlandenes fiskesektorer. Migration og forskning ses som politikområder med et umådeligt potentiale for udviklingslande. Inden for klimaændringer gøres der en maksimal indsats for at sikre, at foranstaltningerne er til direkte fordel for de fattigste og mest sårbare udviklingslande. Bestræbelser inden for miljøintegration målrettes mod miljøbeskyttelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, både ved specifikke initiativer og som et grænseoverskridende tema, herunder udarbejdelse af landemiljøprofiler og brug af strategiske miljøvurderinger.

Ligestilling er et af hovedparametrene i ekstern bistand. I en meddelelse om *ligestilling mellem kønnene og kvinders rolle i udviklingssamarbejdet*, der blev vedtaget i marts indføres der for første gang en strategi på europæisk plan. Der sker en mere effektiv integration af ligestillingsaspektet. Der stilles ligeledes forslag om specifikke tiltag på fem områder, og der beskrives forskellige metoder til fremme af ligestillingen med de nye bistandsmetoder. En handlingsplan skal sikre opfølgning heraf. I overensstemmelse med den europæiske konsensus skal der ved eksterne bistandsaktioner desuden tages hensyn til børns rettigheder. Denne metode begynder at give resultater. Adskillige landestrategidokumenter, der blev vedtaget i 2007, viser, at børns rettigheder nu reelt indgår i tilgangen til aktiviteter og målbefolkninger. Kommissionen og UNICEF er gået sammen for at udarbejde en "værktøjskasse", der kan benyttes til at integrere børns rettigheder i det europæiske udviklingssamarbejde og forbindelserne udadtil. I maj blev der vedtaget en meddelelse om *en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden*. Heri understreges kulturens rolle i Europa og i EU's forbindelser udadtil, og der stilles forslag om målsætninger for en ny EU-kulturdagsorden.

Samarbejde

Som reaktion på opfordringen om mere koordinering og harmonisering blandt EU-donorerne indføres der en ny adfærdskodeks for arbejdsdeling mellem Kommissionen og

medlemsstaterne, hvori der fastsættes specifikke principper, som kan hjælpe til at træffe beslutninger om den bedste brug af EU's kollektive kapacitet og ressourcer til fordel for partnerlandene. Disse nyskabelser er en milepæl både i gennemførelsen af Pariserklæringen om støtteeffektivitet og i opfyldelsen af EU's løfte om at levere "mere, bedre og hurtigere støtte". Gennemførelsen finder allerede sted gennem høringer mellem Kommissionens delegationer, medlemsstater, partnerlande og andre donorer.

Samfinansiering med medlemsstaterne er nu en mulighed, især ved forvaltning af midler og uddelegeret samarbejde. Kommissionen arbejder derudover på et *kompedium om bedste praksis for arbejdsdeling*. Heri vil der indgå case studier af bedste praksis, og der vil blive kortlagt flaskehalsproblemer og katalysatorer for arbejdsdeling, samtidig med at der vil blive udviklet indikatorer. En undersøgelse af EU-samfinansiering giver oplysninger om, hvem der gør hvad sammen med hvem og hvordan", hvori der redegøres for de væsentligste erfaringer der er indhøstet fra bilaterale, europæiske og decentraliserede samfinansieringsprojekter, og det fastsættes, hvilke aktioner der kan blive tale om til udvikling af en omfattende EU-strategi for samfinansiering.

Forbindelserne mellem De Forenede Nationer og EU omfatter nu stort set alle dele af EU's forbindelser udadtil og dækker hele FN's charter. I 2007 var man nået halvvejs igennem til millenniumudviklingsmålene (MDG) i 2015. FN's generalsekretær lancerede styringsgruppen for MDG i Afrika med henblik på at udvikle strategier og forberede initiativer, så især Afrika syd for Sahara igen kan komme på rette kurs for at opfylde MDG. Kommissionens formand, José Manuel Barroso, er medlem af denne gruppe, hvor Kommissionen aktivt har delt ud af sine erfaringer og synspunkter. 2007 var derudover det første hele år, hvor den nye FN-fredsskabelseskommission (PBC) fungerede. Sammen med andre EU-aktører deltog Kommissionen i dette arbejde inden for både landespecifikke og tematiske spørgsmål. PBC har vedtaget integrerede fredsskabende strategier for Burundi og Sierra Leone og har afholdt adskillige debatter om temaspørgsmål.

Bedre strategier

Efter at der ved udgangen af 2006 var vedtaget en række forenklede finansieringsinstrumenter for bistand fra EF's budget, blev der aftalt en bred vifte af tematiske og lande-/regionsstrategier for 2007-2013.

EU anerkender de ikke-statslige aktørers (NSA) afgørende bidrag som strategiske partnere inden for den politiske, sociale og økonomiske dialog og som hovedaktører inden for levering af støtte. EU ønsker en konstruktiv dialog med alle slags NSA og lokale myndigheder. Strategien for 2007-2010 for det nye temaprogram, ikke-statslige aktører og lokale myndigheder i udvikling, blev vedtaget i juni efter høring af civilsamfundet og debat med Europa-Parlamentet. Det væsentligste mål er at mindske fattigdommen under hensyntagen til bæredygtig udvikling, blandt andet opfyldelse af MDG. Politikudvikling baseret på deltagerorienterede metoder har ført til adskillige væsentlige nyskabelser, herunder mere lempelige adgangskrav for alle typer NSA og lokale myndigheder samt interessenter i partnerlandene. For at sikre deltagelse af interessenter fra partnerlandene vil Kommissionens delegationer påtage sig et større ansvar for tiltag på nationalt plan og blandt andet indkalde forslag lokalt.

En temastrategi for menneskelig og social udvikling, *Investering i mennesker*, blev vedtaget i maj. Med det formål at hjælpe partnerlandene med at opfylde MDG indeholder planen støtteaktiviteter på fire hovedområder: sundhed for alle, uddannelse, viden og færdigheder,

ligestilling mellem kønnene og andre aspekter ved menneskelig og social udvikling med et samlet budget på 1,06 mia. EUR i 2007-2013. Kommissionen har på internationalt plan spillet en stadig mere central og indflydelsesrig rolle på uddannelses- og sundhedsområdet i samarbejde med medlemsstaterne samt andre donorer og interessenter. Den organiserede i maj måned en uddannelsesbegivenhed "*Keeping Our Promises on Education*" sammen med Verdensbanken og den britiske regering med henblik på at aktivere det politiske engagement. Som i de foregående år har Kommissionen spillet en afgørende rolle i den globale kamp mod HIV/AIDS, tuberkulose og malaria og bidrog i 2007 med 100 mio. EUR.

I temastrategien for miljøet og bæredygtig forvaltning af naturressourcer (ENRTP) integreres miljøbeskyttelse i udviklingspolitikken og andre politikker udadtil. Dermed styrkes EF's miljø- og energipolitik også i tredjelandene. I strategien tages der fat om udfordringer, der har en dybtgående virkning på fattige menneskers liv, især nedbrydelse af økosystemer, klimaændringer, ringe miljøforvaltning på verdensplan, og utilstrækkelig adgang til (og sikkerhed for) energiforsyninger. Den kendetegnes ved fleksibilitet i valget af gennemførelsespartnere, og der indgår to nye initiativer: Den Globale Klimaalliance og Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi. Klimaændringer er en realitet, vil forøges med tiden og kan underminere udviklingsindsatsen. Tilpasning til klimaændringer er derfor nødvendig af hensyn til den bæredygtige udvikling (se flere detaljer i temaartiklen).

Lanceringen af stabilitetsinstrumentet (IfS) har styrket Kommissionens kriseberedskab betydeligt og har samtidig medført en bevilling til kriseberedskab, og skabt mulighed for at komme med et modspil ved længerevarende tværregionale sikkerhedstrusler. Det nye instrument udgør en væsentlig stigning i de finansielle bevillinger (i gennemsnit 200 mio. EUR for 2007-2013) og i programmets løbetid.

Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) komplementerer og støtter initiativerne for menneskerettigheder og demokrati i andre instrumenter (1,104 mia. EUR for 2007-2013). Det tager fat om menneskerettigheder i marken, især når der er tale om forsvarere for menneskerettigheder, tortur og mishandling samt demokratisk reform og menneskerettigheder på lokalt plan. I perioden 2007-2010 skal EIDHR øge respekten for menneskerettighederne i de lande og regioner, hvor de er mest udsatte, styrke civilsamfundets rolle, støtte aktioner på områder inden for EU's retningslinjer (f.eks. dødsstraf, børn og væbnet konflikt), styrke de internationale rammer for beskyttelse af menneskerettigheder, retsstaten og fremme af demokrati, og valgprocesserne skal gøres mere pålidelige og gennemsigtige. I 2007 gennemførte EU med succes ti valgobservationer med i alt 800 observatører på stedet. Disse observationer spillede en afgørende rolle i vurderingen af valgprocessen, især i lande, hvor valget var kontroversielt (f.eks. Nigeria og Kenya).

Hvad angår de geografiske programmer, var dette det første år, hvor der blev givet bistand til EU's sydlige og østlige naboer gennem det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument (ENPI). Dette er rammen for EF's bistand til støtte for forbindelserne med 17 lande og for grænseoverskridende samarbejdsprogrammer ved EU's eksterne grænser. Med indførelsen af et enkelt strategisk instrument, der administreres på grundlag af fælles principper for samtlige lande og med øgede ressourcer, blev der skabt mulighed for en mere ambitiøs og sammenhængende politik over for EU's nabolande. ENPI's budget for 2007-2013 udgør 12 mia. EUR, en realstigning på 32 % i forhold til den forudgående budgetperiode. Samtlige landestrategidokumenter for 2007-2013 samt de regionale, interregionale og grænseoverskridende samarbejdsstrategidokumenter blev vedtaget i marts. For at øge ENPI's effektivitet har Kommissionen indført flere finansielle mekanismer. En regeringsførelsesfacilitet giver yderligere støtte til lande, der gør særlige fremskridt med at

gennemføre reformer. En naboskabsinvesteringsfacilitet samler støtteressourcer for at fremme investeringer i partnerlande fra europæiske udviklings- og finansieringsinstitutter.

Samarbejdet med Asien, Latinamerika og Sydafrika finansieres gennem instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) (samlet beløb: 16,897 mia. for 2007-2013). Denne bistand skal støtte udryddelse af fattigdom og opnåelse af MDG. For Asiens vedkommende har Kommissionen vedtaget 18 individuelle landestrategier og en regionalstrategi for 2007-2013 med et samlet budget på ca. 5,2 mia. EUR, og gennemførelsen er i gang. Selv om Asien i løbet af året har gjort fremskridt med at nå MDG, er fattigdommen stadig en større udfordring, da regionen fremdeles rummer to tredjedele af verdens fattige. Imidlertid overhalede Asien i 2007 NAFTA som Europas største handelspartner og tegnede sig for en tredjedel af Europas samlede handelsstrømme. De direkte europæiske investeringer i Asien udgør derudover en tredjedel af de europæiske investeringer i udlandet, og tallet stiger fortsat. Derfor finansierer EU også i stigende grad programmer for visse asiatiske lande via det industrielle samarbejdsinstrument, som ud over de traditionelle, udviklede partnerlande (f.eks. Japan) nu også dækker fem andre lande og territorier i regionen. I Kommissionens strategi for Centralasien for 2007-2013, der blev vedtaget i april, er der fastsat en fordobling af budgetbevillingerne til 750 mio. EUR. 80 % af EF-bistanden går til bilateralt samarbejde under hensyntagen til de centralasiatiske landes politiske dagsorden samt deres særlige politiske og sociale situation og fokuserer på opnåelse af MDG. 20 % går til regionale områder såsom miljø og vandforvaltning, energi og transport, grænsestyring og bekæmpelse af narkohandel. Tilpasningen af prioriteterne i disse sektorer til den regionale ENPI-strategi gør det muligt for de centralasiatiske partnere at deltage i ENPI-regionalprojekter. For Latinamerikas vedkommende er hovedmålene at støtte social samhørighed og regional integration, at styrke god regeringsførelse og offentlige institutioner, et fælles rum for højere uddannelse for EU og Latinamerika, og at fremme bæredygtig udvikling. Inden for denne ramme er der fastlagt adskillige strategiske prioriteter, herunder opretholdelse af den politiske dialog på højt niveau, både på regional og subregional plan. For Latinamerikas vedkommende blev der vedtaget 21 strategidokumenter for perioden 2007-2013. Direkte støtte til sektorerne for grundlæggende sundhed og uddannelse¹ udgjorde 17 %² af de samlede forpligtelser som led i de relevante DCI-geografiske programmer (Asien, Latinamerika og Sydafrika) selv uden at tage hensyn til generel budgetstøtte med obligatorisk forbindelse til disse sektorer. Kommissionen er således på vej til at nå målet på 20 % for 2009, der blev aftalt ved vedtagelsen af DCI-forordningen om bistand til disse sektorer efter DCI-landeprogrammerne.

For visse nøglelande er situationen sådan, at der endnu ikke kan udarbejdes en strategi. Kommissionen har siden 2003 støttet genopbygningen af Irak med særlig fokus på at bekæmpe fattigdommen ved at lette de vanskeligheder, som befolkningen står over for. Programmet dækker alle aktivitetsområder, fra grundlæggende tjenester til støtte til den politiske proces med særlig vægt på valg. Indtil nu er EF-støtten overvejende gået gennem faciliteten for den internationale genopbygningsfond for Irak. Denne multilaterale metode har gjort det lettere at yde EF-støtte under vanskelige omstændigheder, hvor det ikke ville være muligt for Kommissionen at yde direkte støtte. Der er også gjort bestræbelser på at lancere bilaterale aktioner med Irak, f.eks. valgobservation, støtte til civilsamfundets organisationer inden for menneskerettigheder og teknisk bistand til regeringen. Kommissionen er fortsat den største donor til palæstinenserne med et hidtil uset bidrag på 550 mio. EUR. I juni genoptog

---

¹ OECD's DAC-sektorkode 112 (primær uddannelse), 113 (sekundær uddannelse) og 122 (grundlæggende sundhed).

² Jf. tabel 6.14.

EU de normale forbindelser med den palæstinensiske myndighed, herunder økonomisk bistand. Den midlertidige internationale mekanisme har fortsat ydet afgørende bistand direkte til befolkningen. Kommissionen har også fortsat reageret på de vanskelige socioøkonomiske omstændigheder i Gaza, men bistanden hæmmes af adgangsproblemer.

Efter vedtagelsen i december 2005 af en fælles, omfattende EU-strategi for Afrika gik EU og Den Afrikanske Union (AU) i 2007 endnu videre med partnerskabet under forberedelserne til det andet topmøde mellem EU og Afrika, der blev afholdt i Lissabon i december. Over to dage drøftede lederne adskillige afgørende politiske emner, herunder sikkerhed, handel, regional integration og klimaændringer. Deltagerne fremhævede de seneste års positive udvikling i Afrika: mere vækst, mere demokratiske valg, mere selvtilid på den internationale scene samt AU's nye rolle som en stærk og uafhængig international medspiller og en væsentlig partner for EU. Lederne vedtog Lissabon-erklæringen, en europæisk-afrikansk konsensus om værdier, fælles interesser og strategiske målsætninger. De væsentligste politikdokumenter, der blev vedtaget, var den fælles Afrika/EU-strategi og den første handlingsplan, der omfatter prioriterede mål inden for otte tematiske partnerskaber for 2008-2010. Med dette udgangspunkt vil EU og Afrika nu gradvis føre EU/Afrika-dialogen og -samarbejdet "længere end udvikling" (med et tættere samarbejde om bl.a. handel, fred og sikkerhed og miljøet), "længere end Afrika" (fælles stillingtagen i spørgsmål som reform af FN, situationen i Balkan eller klimaændringer) og "længere end institutioner" (en stærkere rolle for ikke-statslige aktører). Udfordringen er nu at levere håndgribelige resultater. Programmeringen af samarbejdet med Sydafrika for 2007-2013 (980 mio. EUR) blev fuldstændt med vedtagelsen af et landestrategidokument og et flerårigt vejledende program. Strategidokumentet var det første, der blev udarbejdet i fællesskab af Kommissionen, Sydafrika og elleve af EU's medlemsstater.

Bedre levering

Hvad gennemførelsen angår var tallene for den offentlige udviklingsstøtte igen imponerende: 9,949 mia. EUR i forpligtelser og 8,493 mia. EUR i betalinger. Det væsentligste aspekt var, at der blev indgået forpligtelser for alle tilbageværende midler - 3,64 mia. EUR - i de forudgående Europæiske Udviklingsfonde, før 10. EUF træder i kraft. Dette er aldrig sket tidligere. Udbetalingerne fra EUF udgjorde 2,92 mia. EUR, og dette tal ville have været større, hvis der havde været midler til rådighed.

Kommissionens eksterne bistand gennemføres ved brug af tre hovedstøttemetoder. Valget af metode foretages i henhold til en analyse af landet og sektormiljøet, der foretages af Kommissionen og regeringen i fællesskab. Projektmetoden bruges til at støtte ikke-statslige aktører, til regionale programmer, eller hvis omstændighederne er af en sådan art, at det statslige system ikke kan bruges. Sektormetoden har til formål at understøtte en sektorpolitik og en strategiramme, der overvåges ved brug af resultatkræterier og -indikatorer. EF støtter også nationale mål eller mål på makroniveau, der fremgår af nationale politik- og strategidokumenter, via generel budgetstøtte, hvor midlerne overføres til modtagerlandets statskasse. Sektormetoden og budgetstøtte følger retningslinjerne i den europæiske udviklingskonsensus som en foretrukket støttemetode.

Derudover har Paris-erklæringen om støtteeffektivitet skabt positiv drivkraft for disse støtteformer, som i sagens natur er justeret i henhold til de nationale systemer, undgår parallelle gennemførelsesstrukturer og lægger op til en koordineret tilgang til kapacitetsudvikling samt brug af fælles missioner på stedet og fælles analyser. Indførelsen af de nye finansielle instrumenter var et vigtigt skridt til harmonisering af budgetstøtte på tværs

af forskellige regioner. I dette år udgjorde forpligtelserne til budgetstøtte 1,79 mia. EUR, eller 23 % af det samlede beløb. Dette er en væsentlig stigning i forhold til 2006, hvilket forklares af en stigning i forpligtelserne til Asien og ENP-området. For EUF-budgettets vedkommende gælder det, at budgetsektorforpligtelserne stort set var uændrede, da stigningen i generel budgetstøtte blev opvejet af et fald i sektorbudgetstøtten.

MDG udgør de nøgleresultater for udvikling, som EU sammen med de relevante lande og de andre partnere i udviklingsfællesskabet ønsker at opnå i 2015. Kommissionen har arbejdet sammen med en ekspertgruppe, der består af medlemsstaterne, OECD's udvalg for udviklingsbistand, UNDP og Verdensbanken, om at udvikle et sæt af 10 grundlæggende indikatorer, der bygger på MDG. Seks af disse indikatorer har direkte forbindelse med børns velfærd, mens tre har et specifikt kønspolitisk aspekt. Kommissionen er ved at udarbejde redskaber, der kan måle de kvantitative virkninger af dens aktioner, så den kan gøre rede for udviklingsresultaterne og leve op til sit ansvar over for Europa-Parlamentet og medlemsstaterne. I september lancerede Kommissionen den indledende fase med systematisk brug af standardresultatindikatorer i specifikke sektorer, som er nøgleområder for arbejdet med at nå MDG. Målbare resultatindikatorer anvendes til at måle den eksterne støtteeffektivitet og vurdere tendenser i løbet af en given periode. EF's stigende støtte til statistikker af høj kvalitet er afgørende for at kunne stille relevante indikatorer til rådighed.

Kommissionen overvåger sine projekter både under og efter gennemførelsen og har også et grundigt evalueringssystem. Det resultatorienterede overvågningssystem giver et overblik over, hvordan porteføljen udvikler sig resultatmæssigt og er baseret på regelmæssige vurderinger på stedet af igangværende og afsluttede projekter og programmer. I år dækkede systemet 148 lande og 1 630 aktioner til en samlet værdi af næsten 10 mia. EUR. Mellem 2005 og 2007 er resultaterne blevet stabiliseret. Der kan konstateres stigende relevans, da decentraliseringen af støtteforvaltningen har ført til projekter, som bedre modsvarer de lokale behov. Målsætningerne er imidlertid for ambitiøse i visse tilfælde. Hvis et projekt skal kunne opretholdes, efter der ikke længere gives EF-støtte, er det afgørende med grundig og effektiv kortlægning og udformning. Der er en høj grad af sammenhæng mellem ejerskabet og partnernes effektive deltagelse i udformningsfasen. Der er behov for en større indsats med at udvikle udfasningsstrategier, så bæredygtigheden kan forbedres. Risikostyringen i gennemførelsesfasen kræver også øget opmærksomhed. Ud over 1 421 løbende projekter blev 198 færdige projekter overvåget efterfølgende. Andelen af projekter, der opnår vurderingen (meget) god eller med (væsentlige) problemer, er stabil for både igangværende og færdige projekter inden for hver enkelt region. Antallet af projekter, der fungerer særdeles godt, og antallet af projekter, der går særdeles dårligt, stiger imidlertid, når der foretages efterfølgende vurderinger. Gode projekter har en tendens til at gå bedre, når støtten er tilendebragt, mens projekter, der fungerer dårligt, har en tendens til at forværres. Selv om de fleste projekter har detaljerede indberetningssystemer, indberettes der kun ganske få positive og negative erfaringer, der ellers ville give mulighed for at kunne kortlægge de mest relevante indhøstede erfaringer. Endelig gælder det, at politikstøtte, ejerskab og finansiel bæredygtighed er de væsentligste faktorer for projektets levedygtighed.

Evalueringsprogrammet dækker både strategi- og projektevalueringer. I henhold til de strategiske evalueringer for 2007 er Kommissionens programmering og gennemførelse generelt god. Kommissionens indsats modsvarer partnerlandenes behov og stemmer overens med EU's målsætninger. Der er konstateret adskillige positive resultater, f.eks. for de sociale sektorer i Indien, økonomisk stabilitet i Jordan og Mozambique, vandsektoren i Jordan, fødevareresikkerheden i Mozambique og den økonomiske integration i Centralamerika. Imidlertid fører forsinket gennemførelse, manglende fleksibilitet og tunge procedurer til

tilbagevendende effektivitetsforringelser. Projekterne kan have en høj kvalitet inden for visse sektorer (f.eks. udvikling af landdistrikterne) men virkningerne for partnerlandenes sektorpolitik er ofte ringe. Kommissionen giver med sin støtte til regionalt samarbejde mellem partnerlandene en særlig merværdi, men forbindelsen mellem nationale og regionale programmer er ofte svag.

I 2007 HAR KOMMISSIONEN I SINE TILTAG UDADTIL TAGET SIGTE PÅ AT NÅ FØLGENDE MÅL:

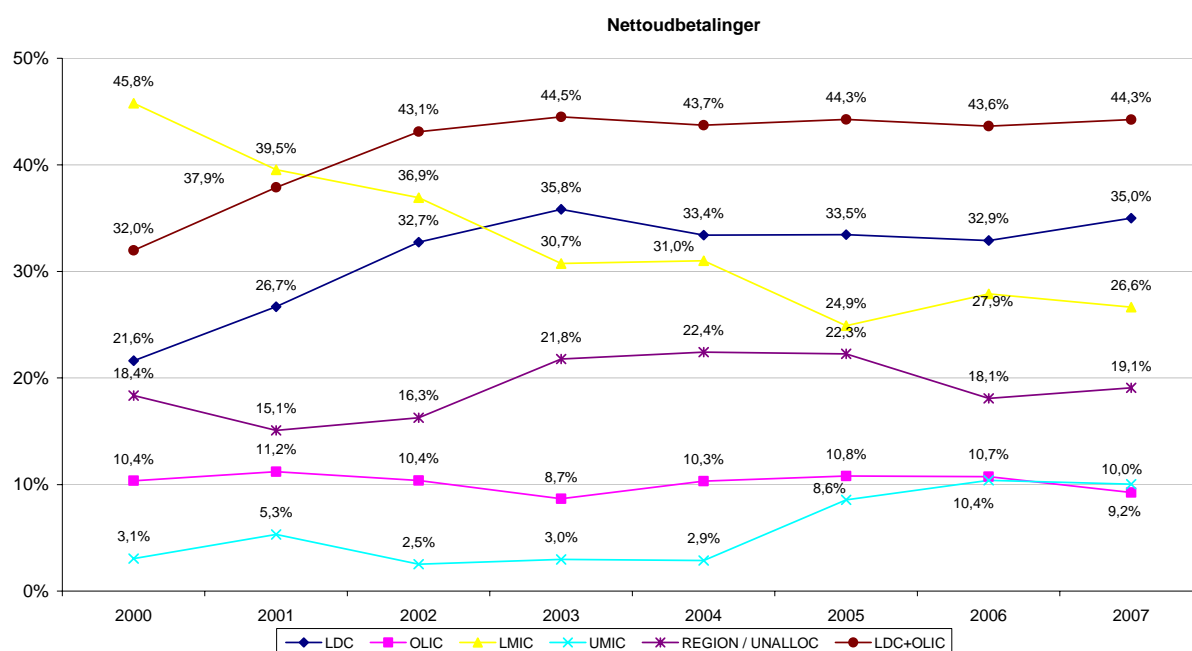
- **En fornyet EU-strategi for markedsadgang under hensyntagen til konkurrencedygtighed, sociale og miljømæssige overvejelser:** EU's strategi om støtte til handel, der blev vedtaget af Rådet i oktober; Kommissionens og medlemsstaternes samarbejde om opfølgingsaktiviteter; 16 mio. EUR øremærket til yderligere integration af AVS-landene i WTO og til yderligere støtte af den større integrationsramme; regional programmering for 10. EUF er i gang, med særligt fokus på handels- og ØPA-støtte.
- **Afslutning af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler:** fuld ØPA igangsat med samtlige medlemsstater af CARICOM; midlertidig aftale om AVS-landene i Stillehavet underskrevet af Papua New Guinea og Fiji; midlertidige aftaler indgået med syv afrikanske lande, Det Østafrikanske Fællesskab og den sydafrikanske gruppe; Gabon og Congo Brazzaville undersøger muligheden for tiltrædelse af midlertidig aftale; dagsorden og tidsplan for arbejde på fuld ØPA i 2008.
- **Styrkelse af EU's naboskabspolitik. Udarbejdelse af nye aftaler med Ukraine, Moldova og Israel. Styrkelse af EU's tilstedeværelse i Sortehavssamarbejdet:** forhandlingerne om en ny og forbedret aftale mellem EU og Ukraine indledtes i marts; det regionale samarbejdsinitiativ Black Sea Synergy blev fremlagt i april; første ENP-ministerkonference med alle EU- og ENP-stater blev afholdt i september; meddelelsen om *en stærk europæisk naboskabspolitik* blev udsendt i december.
- **Forhandlinger om associeringsaftaler med partnere i Asien og Latinamerika. Fremgang i forhandlingerne med Rusland, Kina og Ukraine:** forhandlingerne indledtes om associeringsaftaler med Det Andinske Fællesskab og Centralamerika; forhandlingerne indledtes med Ukraine og gik videre med Rusland (herunder to topmøder) og Kina (herunder ét topmøde).
- **Videreførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi og stabiliseringsbestrebelse i Mellemøsten og Sydasien:** FN-planer om fremme af sammenhæng i hele systemet blev støttet, især lancering af "Delivering as One-initiativer" i otte lande på forsøgsplan; over 550 mio. EUR blev stillet til rådighed for det palæstinensiske folk i dette år; den midlertidige internationale mekanisme fortsatte i hele året (med EF-midler på 350 mio. EUR), programmet Partnerskab for Fred fortsatte; støtten til Afghanistan fortsatte (med EF-midler på knap 196 mio. EUR).

UD OVER OVENSTÅENDE MÅL HAR KOMMISSIONEN OGSÅ GJORT FREMSKRIDT PÅ NEDENSTÅENDE OMRÅDER, HVOR KOMMISSIONEN I

2007 BEBUDEDE STRATEGISKE INITIATIVER:

- **Etablering af Erasmus Mundus II:** Erasmus Mundus II godkendtes i juli med et budget på 950 mio. EUR over fem år.
- **Meddelelse om komplementaritet, arbejdsdeling og øget udviklingsbistand:** EU's adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik blev vedtaget den 15. maj.
- **En meddelelse om status over forbindelserne mellem EU og Afrika:** EU/Afrika-partnerskabet blev vedtaget på topmødet i Lissabon i december; en meddelelse om gennemførelsen af den fælles EU/Afrika-strategi skal offentliggøres i 2008.

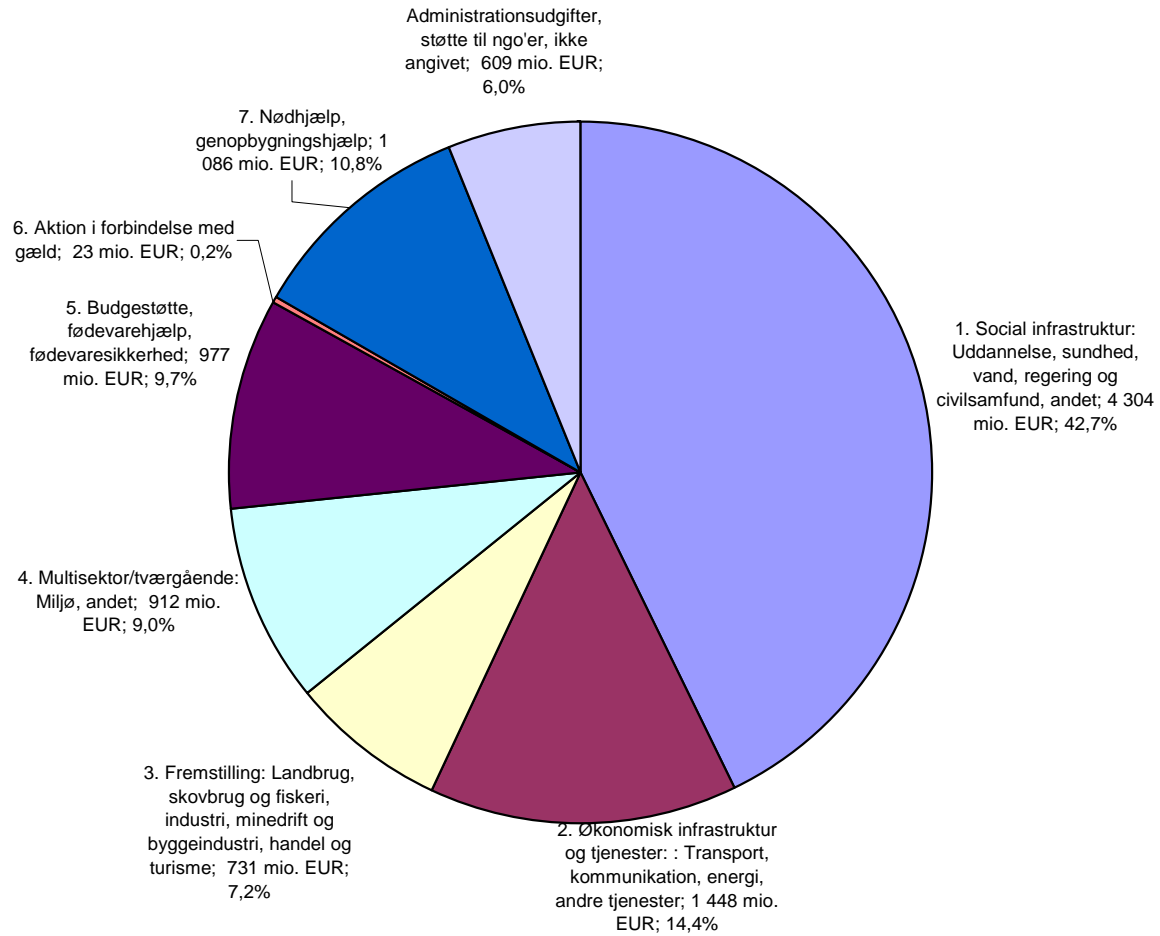
Skema 1 2000-2007 fokus på fattigdom.

2000-2003 EF-regnskabsaflæggelse til DAC (efter samme metode: LDC/LIC-landspecifikke tildelinger - herunder EIB/samlede tildelinger)
 2004 årsberetningsoplysninger
 2005, 2006 årsberetningsoplysninger ifølge DAC's liste over modtagere, der opdateredes i 2006
 2007 midlertidige tal fra beretningen - ifølge DAC's liste over modtagere, der opdateredes i 2006

LDC : Mindst udviklede lande
 OLIC : Andre lavindkomstlande
 LMIC : Lavere middelindkomstlande
 UMIC : Øvre middelindkomstlande
 REGION / UNALLOC : Regionale programmer og utildelte midler

Skema 2 sektorfordeling

Forpligtelser 2007 (mio. EUR)

ODA/OA-ressourcer, der forvaltes af Europa-Kommissionen

Sektorfordeling pr. hovedsektor efter DAC's definition

Skema 3 den europæiske konsensus: Områder for EU-udviklingssamarbejde

